

Cesta

Smolaři

1. Můj kraj až mlha zacloní a z našich chat pak do údolí padá dým,

pak suchým listím vůně vody, suchou travou, kdo z vás to ví,
podzimem náš Zlatý potok provoní.

R: V kraji s černým lesem, bílou skálou,
modrým nebem s hvězdou stálou,
krajem tím se cestou známou toulám rád,
jak koník s hlavou nespoutanou
v létě, v zimě hebkou travou

Dmi G C [: Dmi G C C/H Ami Dmi G C :]
k cestě své v údolí pospíchám.

2. K cestě své z kořenů stromů rychle až na pokraj lomu pospíchám,

pak cesta dál mě vede srázem, klekám, svou tvář kladu na zem

,

dím, že jak ten lom jsem zůstal dál.

R:

R: